

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423200098
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6423200098.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej a Mgr. Silvie Tisovej, v právnej veci navrhovateľa - otca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXX, t. č. D. E. XX/X, XXXX F., právne zastúpený: JUDr. Katarína Uhrínová, advokátka so sídlom G. G., H. B. E. X, proti manželke navrhovateľa - matke: E. E. B., F. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXX, právne zastúpená: ANDELOVÁ & Co., s.r.o. so sídlom Bratislava, Tomášikova 15950/10H, IČO: 47 506 946, o návrhu na rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom: 1/ J. B., nar. XX.XX.XXXX, 2/ K. B., nar. XX.XX.XXXX, 3/ J. B., nar. XX.XX.XXXX, 4/ J. B., nar. XX.XX.XXXX, všetky deti pobytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, na odvolanie manželky navrhovateľa - matky voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 25P/3/2023 - 152 zo dňa 13.04.2023, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. potvrdzuje.
- Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 25P/3/2023 - 152 zo dňa 13.04.2023 Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) manželstvo navrhovateľa a jeho manželky rozviedol (výrok I.) Mal preukázané, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre rozvod už len formálneho manželstva účastníkov konania, čo nie je ani v rozpore so záujmom ich maloletých („mal.“) detí. Mal. deti účastníkov zveril na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, ktorá aj dosiaľ výlučne zabezpečovala starostlivosť o ne s tým, že oprávnenie maloletých zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach majú obaja rodičia samostatne (výrok II.), keďže ich rodičovské práva neboli obmedzené. Styk otca s mal. deťmi neupravil a ponechal na dohode rodičov (výrok IV.), nakoľko tento sa z dôvodu výkonu práce navrhovateľa otca v zahraničí realizoval dosiaľ len veľmi zriedka. Otca zaviazal platiť na výživu mal. J. sumou 210 Eur, mal. K. sumou 200 Eur, mal. J. sumou 175 Eur a mal. J. sumou 165 Eur, všetko mesačne so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok III.). Záverom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil Čl. 1, Čl. 3, Čl. 4, Čl. 5, § 18, § 22, § 23 ods. 1, 3, § 24 ods. 1, 5, 6, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, 3, § 76 ods. 1 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov), § 100, § 2 ods. 1, § 52 Civilného mimosporového konania (zákon č. 161/2015 Z. z., ďalej len „CMP“), § 232 ods. 2, 4 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. ďalej len „CSP“).

Prvostupňový súd pri určení výživného na mal. deti vychádzal zo mzdového listu zamestnávateľa PostBus, Viedeň za obdobie od 01/2022 do 12/2022, na základe ktorého zistil priemerný mesačný

príjem otca ako vodiča autobusu spolu s nadčasmi a príplatkami za prácu cez víkendy a sviatky vo výške 3.185,41 Eur. Otcom vyčíslené výdavky v sumu 2.520 Eur (vrátane výživného na deti v sume 750 €) akceptoval s ohľadom na vyššiu životnú úroveň v Rakúsku. Považoval za preukázané zdravotné ťažkosti otca súvisiace s chrbtom, s ktorými má zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť a ktoré môžu ovplyvniť výšku jeho príjmov v budúcnosti. Ako odôvodnené a preukázané uznal celkové výdavky na mal. deti vo výške cca 2.202 Eur, ktoré matka vyčísliła na J. (13 rokov, 6. ročník ZŠ) v sume 565,12 Eur, K. (10 rokov, 3. ročník ZŠ) v sume 589,12 Eur, J. (6 rokov, MŠ) v sume 509,12 Eur, J., (4 roky, MŠ) v sume 539,12 Eur. K odôvodneným výdavkom pripočítal aj náklady na bývanie (166 €/dieťa), ktoré boli v konaní sporné, prihliadnuc na výdavky na cestovné a pohonné hmoty a budúce výdavky spojené s letným táborom a škôlkou, ktorých výšku nie je možné predpokladať. Uviedol, že matke môžu k uvedeným výdavkom pomôcť aj príspevky vo výške 317,40 Eur, ako školné pre 3 mal. deti, vyplatené v mesiaci september 2023.

Súd prvej inštancie konštatoval, že celkové výživné 750 Eur predstavuje 23,54 % z príjmu otca a spolu s prídavkami na deti, súrodeneckým príplatkom a daňovým bonusom (ďalej len „dávky“) v sume 916,60 Eur bude matke vyplácaná suma 1.666,60 Eur. Podľa názoru prvostupňového súdu sa otec priamo podieľa na vyplácaní uvedených dávok z dôvodu výkonu pracovnej činnosti v zahraničí. Mal za to, že aj matka má povinnosť prispievať na výživu mal. deťom, ale podstatne nižšou sumou, pričom zohľadnil jej priemerný mesačný príjem vo výške 790 Eur (690 € z príjmu ekonóma na obecnom úrade a 100 € zo športového klubu), ale aj osobnú každodennú starostlivosť o deti. Do majetkových pomerov, z ktorých môže plniť vyživovaciu povinnosť, započítal aj dávky v sume 916,60 Eur, keďže účelom prídavku na dieťa je prispievať oprávnenej osobe na zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa (zákon č. 600/2023 Z. z). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) publikované pod R 69/1971 a 65/2018, považujúc ich za aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec.

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti výroku III. rozsudku odvolanie matka. Konštatovala, že súd prvej inštancie na ním správne zistený skutkový stav týkajúci sa odôvodnených potrieb mal. detí a možností, schopností a majetkových pomerov rodičov svoje úvahy nesprávne aplikoval. Namietala, že určené výživné ani spolu s dávkami a so zostatkom príjmu matky nepokryjú celkové výdavky na mal. deti uznané súdom prvej inštancie vo výške 2.202 Eur mesačne. Matke bude mesačne na ich pokrytie chýbať suma 321,40 Eur, ktorý rozdiel nezmierni ani príspevok v sume 317,40 Eur. Naproti tomu otcovi zostane nespotrebovaná časť príjmu vo výške 665,41 Eur. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého celková suma 2.456,60 Eur predstavujúca príjem matky spolu s výživným a dávkami je dostatočne vysoká na úhradu výdavkov na mal. deti ako aj matky. Za nesprávne považovala aj určenie vyživovacej povinnosti otca v sume 750 Eur, z ktorej potreby maloletých (ani v spojení s dávkami a mzdou matky) nemôžu byť uspokojené a mala by predstavovať 1.285,40 Eur. Podľa matky nie je možné požadovať, aby sa zo svojho príjmu podieľala aj na finančnom zabezpečovaní potrieb mal. detí, keď osobnú starostlivosť o ne zabezpečuje výlučne ona. Súd prvej inštancie podľa nej nesprávne aplikoval § 62 ods. 2 a 4 Zákona o rodine, ako aj ustálenú judikatúru vo vzťahu k určeniu výživného v rozsahu 20 % - 30 % z čistého príjmu povinnej osoby; v danej veci vo výške 23,54 % z čistého mesačného príjmu otca. Aj pri prijatí tohto rozsahu považovala za nevyjasnené, z akého dôvodu výživné určil na dolnej hranici uvedeného rozpätia. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/148/2019 zo dňa 25.09.2019. Aj v prípade záveru, podľa ktorého suma 750 Eur je dostatočná na uspokojenie potrieb detí, mal sa súd prvej inštancie vysporiadať s návrhom matky na určenie výživného na tvorbu úspor. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku III. tak, že otca zaviazže prispievať na výživu J. sumou 350 Eur, K. sumou 325 Eur, J. sumou 300 Eur a J. sumou 275 Eur mesačne.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu s napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu súhlasil, považujúc ho za správny, správne právne posúdený a riadne odôvodnený. Uviedol, že v konaní rozporoval výdavok v sume 166 Eur mesačne na každé dieťa predstavujúci v čiastke 100 Eur splátku hypotéky na rodinný dom vedený v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) na oboch účastníkov a v čiastke 66 Eur ostatné náklady spojené s bývaním (plyn, voda elektrina, internet a TV). Podľa navrhovateľa hypotéka je spoločným záväzkom rodičov, viažucim sa na majetok tvoriaci masu BSM, ktorý bude vypořadáný po rozvode manželstva. Otec nesúhlasil s tým, že matka do požadovaného výživného zahrnula splátku hypotéky mesačne v sume 400 Eur (100 Eur x 4 maloleté deti). Podľa otca uhrádzaním hypotéky si rodičia majú plniť svoje záväzky z titulu úverového vzťahu a splátku hypotéky je možné zobrať do úvahy pri zohľadnení mesačných nákladov každého z rodičov, ale splátka hypotéky by nemala byť premietnutá do výšky výživného s tým, že ide o náklad mal. detí na bývanie. Tým by otec v rámci výživného uhrádzal za matku splátku hypotéky. Otec na základe potvrdenia z daňového úradu v Rakúsku zo dňa 13.06.2023 považoval za preukázané, že matke bolo v roku

2022 vyplatených 11.181,60 Eur (rodinné prídavky a príplatky 8.378 €, daňový bonus 2.803,20 €), čo v priemere predstavuje 931,80 Eur, a v roku 2023 by jej malo byť vyplatených 11.295 Eur (941,32 Eur mesačne), ktoré sumy by mali byť pripočítané k výživnému otca. Podľa otca tak suma 1.691,32 Eur mesačne dokáže plnohodnotne zabezpečiť výživu a výchovu maloletých, ktorí nemajú žiadne zdravotné znevýhodnenie. Zdôraznil, že už v prvostupňovom konaní tvrdil, že výdavky na deti v sume 2.202 Eur sú neprímerané a matka takéto nikdy nevynakladala, nakoľko danú sumu nemala k dispozícii; napriek tomu deťom nič nechýbalo, bola zabezpečovaná aj ich mimoškolská činnosť. Podotkol, že výdavky na deti sa môžu meniť napr. aj z dôvodu zmeny záujmov, ale aj z dôvodu zmeny zákonov, keď napr. od 01.05.2023 boli opäť schválené dotácie na obedy v škole, preto matkou vyčíslený výdavok 30 Eur na obedy môže byť použitý na iný účel.

K odvolacej námietke matky, podľa ktorej otcovi zostane nespotrebovaná časť príjmu vo výške 665,41 Eur, uviedol, že jeho príjem je vyšší hlavne z dôvodu, že vykonáva nadčasy, často cez víkendy a sviatky, nestíha sa zregenerovať, s maloletými sa stretáva málo, pretože je stále v práci. Jeho motiváciou je zabezpečenie si vlastného bývania, na čo si potrebuje našetriť, ako aj mať určitú finančnú stabilitu z dôvodu jeho schopnosti platenia výživného v mimoriadnej situácii, napr. pre dlhodobú práceneschopnosť alebo úraz. Snaží sa maloletých lepšie finančne zabezpečiť tým, že pracuje v zahraničí, čím dosahuje vyšší príjem a táto skutočnosť je už zohľadnená v určenom výživnom. Poskytované výživné spolu s dávkami poskytnutými zo zahraničia mesačne vo výške 1.691,32 Eur sú vyššie, ako by bol jeho mesačný plat na Slovensku. Vyšší zárobok však má za následok odlúčenie otca od blízkych a rozpad rodinných vzťahov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie do výroku III. v plnom rozsahu potvrdil.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu dal do pozornosti, že starostlivosť mal. deťom zabezpečuje výhradne matka. Mal. deti majú rôzne športové záujmové krúžky, v ktorých dosahujú úspechy, ale súčasne i nepriaznivý zdravotný stav, v dôsledku čoho matka má znížený zárobok. Kolízny opatrovník považoval matkou navrhovanú výšku vyživovacej povinnosti k deťom za zodpovedajúcu potrebám mal. detí.

5. Matka vo svojej odvolacej replike uviedla, že potreba bývania patrí medzi najdôležitejšie potreby mal. detí a tá sa zabezpečuje prostredníctvom nehnuteľnosti, ku ktorej je potrebné splácať splátky hypotéky. Splátky hypotéky predstavujú náklad vynaložený na bývanie. Namietala, že otec neuviedol, s ktorým konkrétnym výdavkom detí nesúhlasí, ak namietal ich výšku. Vo vzťahu k výdavkom otca uviedla, že sú v rozpore s ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, pričom už do svojich výdavkov zaradil nadštandardné náklady na drogeriu, oblečenie, stravu, rehabilitácie a rekonvalescenciu. Ďalej poukázala na vyjadrenie kolízneho opatrovníka. Podľa nej žiadne osobné výdavky nemôžu byť na úkor detí, a to najmä ak otcovi zostáva nespotrebovaná časť príjmu 665,41 Eur. Súčasne nesúhlasila s tvrdením otca, že táto je do budúca len hypotetická, pretože vychádza z počtu odrobených hodín navyše, a nie zo základnej mzdy. V závere navrhla, aby jej bola priznaná náhrada trov konania.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, považujúc ho za vecne správny.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku, obsahu spisu a obsahu odvolania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie, pričom následne ohľadne možností a schopností otca platiť výživné, ustálenia príjmu otca, z ktorého pri určení výživného vychádzal, rozsahu vyživovacej povinnosti otca, ako aj nutnosti prihliadnuť na vyplácanie dávok zo zahraničia a na zabezpečovanie osobnej starostlivosti zo strany matky dospel aj k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere/v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), za súčasného konštatovania, že matka v odvolaní neuviedla žiadne dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie.

8. Odvolací súd vo vzťahu ku svojim záverom prijatým v tomto rozhodnutí považuje za podstatné uviesť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine).

Toto pravidlo však nemožno vykladať absolútne, teda tak, že výživné by malo mať prednosť pred akýmkoľvek výdavkami povinného rodiča (§ 62 ods. 5 veta druhá Zákona o rodine), ale pri skúmaní jeho schopností, možností a majetkových pomerov súd len neberie do úvahy tie jeho výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné. Takýmito výdavkami môžu byť záväzky z prevzatých úverov a pôžičiek, ktoré neboli použité rodičom k uspokojovaniu jeho primeraných životných potrieb, ktoré by súčasne zodpovedali aj životnej úrovni dieťaťa. Preto napr. výdavky spojené so zabezpečením primeranej úrovne jeho bývania (splátky hypotekárneho úveru) sú výdavkami, ktoré je potrebné vziať do úvahy pri posudzovaní jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Všeobecne teda platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča.

9. Vo väzbe na uvedené odvolací súd nesúhlasí s námietkou matky, podľa ktorej by výživné na mal. deti malo mať prednosť pred nákladmi otca. V prvom rade je mzda otca odmenou za jeho prácu a slúži na uspokojovanie jeho potrieb v primeranej kvalite a kvantite, až následne nastupuje jeho vyživovacia povinnosť ako rodiča. To však neznamená, že všetky „voľné“ prostriedky musí rodič použiť na plnenie vyživovacej povinnosti. Aj otec má právo na tvorbu vlastných úspor (rezervy) do budúcnosti, na rekreáciu, a pod. najmä ak, ako je tomu v tomto prípade, pracuje v zahraničí s úmyslom neskôr sa vrátiť do SR, kde veľmi pravdepodobne bude jeho príjem nižší a bude si musieť zabezpečiť nové bývanie. Odvolací súd súhlasí s argumentáciou otca, podľa ktorej prácou v zahraničí už zvyšuje životnú úroveň svojich detí, avšak nie je možné spravodlivo od neho požadovať, aby sa dlhodobo v práci prepínal a pracoval počas nadčasov a víkendov, na úkor svojho zdravia i vzťahov s blízkymi. Odvolací súd s poukazom na svoje vyššie uvedené závery sa následne plne stotožnil s výškou vyživovacej povinnosti otca určenej súdom prvej inštancie v sume 750 Eur spolu na všetky deti považujúcu ju za primeranú.

10. Odvolací súd na tomto mieste odôvodnenia akcentuje, že rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), ktoré má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, ale sú bezprostredne ovplyvňované i reálnou schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú tieto veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Ak sú veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelejšej spoločnosti. Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať tiež aj tvorbu úspor. (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine). Toto poňatie odôvodnených potrieb je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa so životnou úrovňou rodičov, v intencích tejto zásady sú odôvodnené potreby dieťaťa (a tiež rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k nemu) mimo iné aj odrazom rôznej životnej úrovne rodičov, danej spravidla spoločenskou dôležitosťou ich práce. Je určite spravodlivé, ak vzhľadom k tomuto poňatiu odôvodnených potrieb rozhodnutie súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu vyjadri zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa k životnej úrovni rodičov (k tomu rozsudok NS ČSR spis. zn. 5Cz 112/1965 z 03.12.1965 uverejnené pod č. R 14/1966).

11. Vo väzbe na uvedené odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci matkou vyčíslené a súdom prvej inštancie akceptované oprávnené výdavky považuje za primerané, s výnimkou nákladov na bývanie. Nestotožnil sa totiž s názorom prvostupňového súdu, ktorý medzi odôvodnené potreby mal. detí zaradil aj príslušnú pomernú časť hypotéky (100 €/dieťa mesačne). Aj keď odvolací súd nerozporuje, že bývanie je základnou potrebou dieťaťa, podľa jeho názoru nie je možné splátku hypotéky považovať za výdavok mal. dieťaťa (ako už bolo uvedené vyššie, ide o výdavok rodiča). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 2. 2019, sp. zn. 11CoP/229/2018, podľa záverov ktorého: „Odvolací súd sa stotožňuje s názorom, že pri výške výdavkov na maloleté deti treba vychádzať zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb s prihliadnutím na vek detí. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že do nákladov maloletých detí patrí i podiel nákladov na bývanie bez započítania splátok hypotekárnych úverov.“

V intencích vyššie uvedeného splácanie hypotéky je podľa názoru odvolacieho súdu záväzkom rodičov (ich nákladom) v súvislosti s nadobudnutím rodinného domu v rámci BSM, ktorého aktíva a pasíva budú predmetom vyporiadania po rozvoze. Už pri vyporiadaní budú musieť rodičia zväžiť, či sú schopní ten ktorý záväzok plniť aj samostatne. Je tiež nutné si uvedomiť, že v prípade rozvodu manželstva (rozpadu

vzťahu rodičov) spravidla dochádza k zníženiu životnej úrovne na oboch stranách, nakoľko výdavky na samostatné bývanie budú podstatne vyššie. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že podľa jeho názoru ku zabezpečeniu byvania a výlučnej starostlivosti zo strany matky voči deťom bolo pri určení výživného riadne prihliadnuté.

12. Na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie o potrebe prihliadnuť k poberaniu dávok zo zahraničia, odvolací súd uvádza, že aj keď vyplácanie rodinných dávok (prídavkov na deti, vyrovnávacích dávok alebo ich doplatkov, prípadne daňových bonusov a iných) nenahradzuje plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, predsa len ide o plnenia, ktoré sa do sféry mal. detí musia dostať. Sú preto spôsobilé pokryť časť ich odôvodnených potrieb, ktoré následne nemusia byť zabezpečené výživným zo strany rodičov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje napr. na zákonnú definíciu účelu prídavkov na deti poskytovaných v SR, predstavujúce štátnu sociálnu dávku, ktorou štát prispieva rodičovi či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa (§ 1 ods. 2 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov).

V prejednávanej veci preto súd prvej inštancie pri určovaní výšky výživného pre mal. deti postupoval správne, ak prihliadal k dávkam vyplácaným zo zahraničia vo výške cca 930 – 940 Eur mesačne na všetky deti, ktoré by mali byť použité na hradenie ich potrieb.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že na strane otca nezistil také majetkové pomery, ktoré by odôvodňovali uloženie povinnosti prispievať deťom na tvorbu úspor, a to s poukazom na prednosť vytvorenia rezervy do budúcnosti pre prípadnú zmenu pomerov (stratu/zníženie príjmu, zmenu zdravotného stavu a pod.) u otca.

V súhrne odvolací súd konštatuje, že výška výživného na mal. deti po rozvode manželstva bola určená vo výške zodpovedajúcej tak potrebám mal. detí ako aj možnostiam a schopnostiam otca, pričom odvolanie matky bolo odvolacím súdom vyhodnotené ako nedôvodné v celom rozsahu.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Konštatuje, že aplikácia ustanovenia § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla, a preto musí byť takáto výnimka náležite odôvodnená výnimočnými okolnosťami, pre ktoré je toto priznanie spravodlivé.

Matka, ktorá náhradu trov odvolacieho konania požadovala, žiadnymi okolnosťami svoj návrh neodôvodnila, pričom takéto výnimočné okolnosti nezistil pri odvolacom prieskume ani odvolací súd.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).